

Sygn. akt: I C 623/20

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 15 października 2020 r.

Sąd Okręgowy w Olsztynie I Wydział Cywilny

w składzie następującym:

Przewodniczący:	sędzia Wojciech Waclaw
Protokolant:	sekretarz sądowy Justyna Szubring

po rozpoznaniu w dniu 15 10 2020 r. w Olsztynie

na rozprawie

sprawy z **powództwa (...) Bank Spółki Akcyjnej z siedzibą w W.**

przeciwko **J. P.**

I. zasądza od pozwanej **J. P.** na rzecz powoda **(...) Bank Spółki Akcyjnej z siedzibą w W.** kwotę 152 232,34 zł (sto pięćdziesiąt dwa tysiące dwieście trzydzieści dwa złote 34/100) wraz z ustawowymi odsetkami za opóźnienie od dnia 19 02 2020 r. do 15 października 2020 r. rozkładając zasądzoną należność na 151 miesięcznych rat płatnych do dnia 10-go każdego miesiąca od 10 listopada 2020 r. poczynając w kwotach :

- pierwsze 50 rat po 800,-zł;

- kolejne 50 rat po 1000,- zł

- kolejne 50 rat. po 1200,- zł

- ostatnia rata w kwocie 2 232,34 - zł,

przy czym wszystkie raty wraz z dodatkowymi odsetkami ustawowymi za opóźnienie od dnia wymagalności do dnia zapłaty na wypadek opóźnienia w płatności z którąkolwiek z nich;

II. oddala powództwo w pozostałej części

III. zasądza od pozwanej na rzecz powoda kwotę 5000,- zł,- zł tytułem zwrotu części kosztów procesu w pozostałej części pozwanej kosztami procesu nie obciążając.

Sygn. akt I C 623/20

UZASADNIENIE

Pozwem z dnia 07 08 2020 r. powód (...) Bank S.A. z/s w W. żądał w postępowaniu upominawczym zasądzenia na jego rzecz od pozwanej J. P. kwoty 153 232,34 zł wraz z odsetkami ustawowymi za opóźnienie od dnia wniesienia pozwu

w elektronicznym postępowaniu upominawczym do dnia zapłaty. Jednocześnie wniósł o zasądzenie od pozwanego zwrotu kosztów procesu według norm przepisanych.

W uzasadnieniu pozwu powód wskazał, że na podstawie łączącej strony umowy kredytu, pozwana zobowiązała się do terminowej spłaty sumy pieniężnej. W związku z brakiem należytego wykonania zaciągniętego zobowiązania i opóźnieniem w spłacie powód wezwał pozwaną do uregulowania wymagalnego zadłużenia wskazując, że brak spłaty spowoduje wypowiedzenie umowy.

Powód pismem z dnia 14 12 2019 r. skierował do pozwanego wypowiedzenie zawierające pouczenie o możliwości złożenia wniosku o restrukturyzację

W wyniku wypowiedzenia całe zadłużenie zostało postawione w stan pełnej wymagalności.

Powództwo jest następstwem pozwu o to samo roszczenie wniesionym w elektronicznym postępowaniu upominawczym, umorzonym w dniu 7 07 2020 przez Sąd Rejonowy w (...). (k. 3-5).

W złożonym od wydanego przez Sąd Rejonowy (...) nakazu zapłaty w postępowaniu upominawczym sprzeciwie pozwana J. P., potwierdzając iż zawarła z powodem umowę kredytu, jednocześnie podniosła, iż spłacała zaciągnięty kredyt regularnie do czasu, gdy prowadzona przez nią firma zaczęła źle prosperować.

Wobec powyższego pozwana starała się o rozłożenie kredytu na dogodnie dla niej raty, jednakże nie uzyskała na to zgody powodowego Banku.

Wobec powyższego pozwana wskazała, iż powództwo -z uwagi na to iż pozwana wyraża wolę spłaty – jest przedwczesne.

Do sprzeciwu pozwana na poparcie swego stanowiska dołączyła liczne dowody wpłaty. (k. 12-16).

Na rozprawie w dniu 15 października 2020 r. pozwana wskazała, iż nie uchyla się od kredytu, chce go spłacać, przy czym wniosła o ewentualne rozłożenie zasądzonej kwoty na dogodnie raty.

Sąd ustalił i zważył co następuje:

Bezspornym w sprawie jest, iż powodowy (...) Bank SA w W. zawarł z pozwaną umowę kredytu konsolidacyjnego której zawarcie oraz treść obrazuje dołączona do akt kopia jak na k. 30 i nast.

Pozwana nie kwestionowała też skali zadłużenia z powyższego wynikającej jak i treści innych przedłożonych przez stronę powodową dokumentów.

Są to okoliczności pomiędzy stronami niesporne i w związku z powyższym zbędne jest czynienie w tej mierze szczegółowych ustaleń i tym bardziej szczegółowa ocena materiału dowodowego.

Z uwagi zaś na stanowisko procesowe pozwanej i deklarację spłaty kredytu na udogodnionych w stosunku do umownych warunkach istota rozstrzygnięcia sprowadzała się do ustalenia, czy istnieją przesłanki do rozłożenia wobec pozwanej niekwestionowanych należności powodowego Banku na raty a także jakie warunki spłaty, z jednej strony należycie w okolicznościach sprawy urzeczywistniają normatywny cel przepisu art. 320 kpc, jednocześnie w sposób dostateczny i należyty chronią uzasadnione interesy kredytodawcy.

Przede wszystkim wskazać należy, iż mając na względzie sygnalizowaną zarówno w sprzeciwie jak i na ostatniej rozprawie (i jak wynika z przebiegu postępowania niekwestionowaną przez powodowy Bank) sytuację finansową i rodzinną pozwanej, Sąd uznał, że w realiach niniejszej sprawy zaistniał szczególnie uzasadniony wypadek, o którym mowa w art. 320 k.p.c., a na podstawie którego to możliwe jest rozłożenie zasądzzonego świadczenia na raty albo wyznaczenie odpowiedniego terminu do spełnienia świadczenia.

Takie wypadki zachodzą, jeżeli ze względu na stan majątkowy, rodzinny, zdrowotny spełnienie świadczenia przez pozwanego niezwłocznie lub jednorazowo byłoby niemożliwe lub bardzo utrudnione albo narażałoby jego lub jego bliskich na niepowetowane szkody (tak m. in. A. Jakubecki, pod redakcją H. Doleckiego [w:] Kodeks postępowania cywilnego. Komentarz. Tom I, wydanie 2, Lex 2013).

Jakkolwiek też wzmiankowana, niekwestionowana trudna sytuacja pozwanej, w ocenie Sądu sama przez się nie mogła prowadzić do oddalenia powództwa nawet w części, to jednak mając na uwadze konieczność, czy potrzebę realnego umożliwienia wywiązania się przez niego z nałożonej wyrokiem powinności, uzasadnia w oparciu o treść art. 320 k.p.c. rozłożenie zasądzzonego świadczenia na raty.

W konsekwencji uznając, iż spełnienie świadczenia w sposób jednorazowy byłoby dla pozwanej zbyt dotkliwie i uciążliwe, należało dojść do przekonania, iż istnieje procesowa możliwość a nawet uzasadniona okolicznościami sprawy konieczność udzielenia przez Sąd swoistej ulgi czy odciążenia w natychmiastowej realizacji orzeczenia.

Jak bowiem wynika z przebiegu rozprawy i złożonych przez pozwaną w jej toku deklaracji, pozwana podjęła pracę i dostrzega realne możliwości spłaty kredytu w ratach w wysokości ok. 400,- zł, jednocześnie zamierza sprzedać samochód, co dodatkowo umożliwi spłatę, której to podjęcie stanowczo deklaruje. (k. 114)

W świetle powyższego Sąd uznał, że w niniejszej sprawie zaistniały podstawy do rozłożenia zasądzzonej kwoty na 151 rat, w wysokości odpowiednio do upływu czasu narastającej a mianowicie: pierwsze 50 rat w wysokości po 800,- zł, kolejne 50 w wysokości 1000,- zł i następne 50 w wysokości 1200,- zł, ostatnia „wyrównująca” w wysokości 2232,34 zł.

Jeśli zaś chodzi o wstrzymanie biegu odsetek od kwoty rozłożonej na raty świadczenia, tu Sąd miał na uwadze treść uchwały Sądu Najwyższego z dnia 15 grudnia 2006r. wydanej sprawie III CZP 126/06 (publ. OSNC 2007/10/147), gdzie ponownie dano wyraz pogładowi, iż rozłożenie zasądzzonego świadczenia na raty na podstawie art. 320 k.p.c. ma ten skutek - wskazany w uchwale składu siedmiu sędziów Sądu Najwyższego z dnia 22 września 1970 r., III PZP 11/70 (publ. OSNCP 1971, nr 4, poz. 61) - że wierzycielowi nie przysługują odsetki od ratalnych świadczeń za okres od daty wyroku do daty płatności poszczególnych rat.

Niemniej pamiętać należy, że wspomniana niemożność naliczania odsetek za czas od wydania wyroku w przypadku rozłożenia świadczenia na raty ustaje z chwilą nadejścia terminu płatności poszczególnych rat. Jeśli zatem pozwana opóźni się z zapłatą poszczególnych rat, powodowi będą należały się odsetki za opóźnienie.

W pozostałej części zatem (co do rozłożenia na raty oraz co do wstrzymanych odsetek) powództwo oddalono jak w pkt II.

O kosztach procesu orzeczono na podstawie art. 98 k.p.c. zgodnie z którym strona przegrywająca obowiązana jest zwrócić przeciwnikowi na jego żądanie koszty niezbędne do celowego dochodzenia praw i celowej obrony.

W niniejszym postępowaniu strona powodowa poniosła koszty procesu w postaci opłaty od pozwu oraz koszty wynagrodzenia pełnomocnika w wysokości 5.400 zł. Niemniej jednak w ocenie Sądu zachodzą szczególnie uzasadnione okoliczności z art. 102 kpc do obciążenia strony pozwanej jedynie częściowymi kosztami.

Uzasadnia to z jednej strony sytuacja pozwanej, z drugiej konieczność uwzględnienia tego, że w pierwszej kolejności pozwana winna wywiązać się ze swych kredytowych należności, korzystając z orzeczonego ich rozłożenia na raty